■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מאי טעמא?									^			**קמט. ג**
גזירה שמא ימחוק.	רב ביבי:							!		◊		קמט.
גזירה שמא יקרא בשטרי הדיוטות.	אביי:							!		◊		קמט.
מאי בינייהו?							¿					קמט.
איכא בינייהו: דכתב אכותל, ומידלי						!				◊		קמט.
למאן דאמר שמא ימחוק ־ לא חיישינן					■	!						קמט.
ולמאן דאמר שמא יקרא ־ חיישינן.					■	!						קמט.
ולמאן דאמר שמא ימחוק ניחוש שמא יקראַ					¿					◊		קמט.
ותו: לשמא ימחוק לא חיישינן?					¿							קמט.
לא יקרא לאור הנר	והתניא:			■	¿					◊		קמט.
אפילו גבוה שתי קומות, אפילו גבוה שתי מרדעות, אפילו עשרה בתים זה על גבי זה ־ לא יקראַ	ואמר רבה:		■		¿					◊		קמט.
אלא, איכא בינייהו: דכתב אכותל ומיתתי						!				◊		קמט.
למאן דאמר שמא ימחוק ־ חיישינן					■	!						קמט.
למאן דאמר שמא יקרא ־ לא חיישינן, גודא בשטרא לא מיחלף.					■	!						קמט.
ולמאן דאמר שמא יקרא ליחוש שמא ימחוק					¿					◊		קמט.
אלא, איכא בינייהו: דחייק אטבלא ואפינקס.						!				◊		קמט.
למאן דאמר שמא ימחוק ־ לא חיישינן.					■	!						קמט.
למאן דאמר שמא יקרא ־ חיישינן.					■	!						קמט.
ולמאן דאמר שמא ימחוק ליחוש שמא יקראַ					¿							קמט.
וכי תימא: טבלא ופינקס בשטרא לא מיחלף				!								קמט.
מונה אדם כמה מבפנים וכמה מבחוץ, וכמה מנות עתיד להניח לפניהם מכתב שעל גבי הכותל, אבל לא מכתב שעל גבי טבלא ופינקס	והתניא:	■	¿							◊		קמט.
היכי דמי?		^	¿							◊		קמט.
אילימא דכתיב מיכתב		!	¿									קמט.
מאי שנא הכא ומאי שנא הכא?		¿	¿									קמט.
אלא לאו ־ דחייק		!	¿							◊		קמט.
מכתב שעל גבי הכותל, אבל לא מכתב שעל גבי טבלא ופינקס	וקתני:	■	¿									קמט.
אלא לעולם דכתב אכותל ומידלי. ודקא קשיא לך דרבה ־ דרבה תנאי היא.						!				◊		קמט.
מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו, אבל לא מן הכתב.	דתניא:[ת"ק]			♦	■	!				◊		קמט.

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

		מאן דאמר	מימרא	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
	קמט.	רבי אחא:	מתיר מכתב שעל גבי הכותל.			♦	■	!				◊		
	קמט.		היכי דמי?			^		!						
	קמט.		אילימא דכתיב מתתא		!			!						
	קמט.		ליחוש שמא ימחוק.	¿				!						
	קמט.		אלא לאו - דכתב ומידלי.		!			!				◊		
	קמט.		ושמע מינה: דרבה תנאי היא, שמע מינה.					!				◊		
	קמט.		והני תנאי כהני תנאי				■					◊		
	קמט.	דתניא:[ת"ק]	אין רואין במראה בשבת		♦	■	■					◊		
	קמט.	רבי מאיר:	מתיר במראה הקבוע בכותל.		♦	■	■					◊		
	קמט.		מאי שנא הקבוע בכותל - דאדהכי והכי מדכר, שאינו קבוע נמי - אדהכי והכי מדכך			¿								
	קמט.		הכא במראה של מתכת עסקינן, וכדרב נחמן אמר רבה בר אבוה.		!									
■	קמט.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:	מפני מה אמרו מראה של מתכת - אסורה - מפני שאדם עשוי להשיר בה נימין המדולדלין.	■	!							◊		
	קמט.	תנו רבנן:	כתב המהלך תחת הצורה ותחת הדיוקנאות - אסור לקרותו בשבת. ודיוקנא עצמה - אף בחול אסור להסתכל בה, משום שנאמר (ויקרא יט) אל תפנו אל האלילים.								■	◊		
	קמט.		מאי תלמודא?							^				
	קמט.	רבי חנין:	אל תפנו אל מדעתכם.						!			◊		
	קמט.		מפיס אדם עם בניו וכו'.									■	<	
	קמט.		עם בניו ועם בני ביתו - אין, ועם אחר - לא.								■	◊		
	קמט.		מאי טעמא?							^				
	קמט.		כדרב יהודה אמר שמואל.						!					
	קמט.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:	בני חבורה המקפידין זה על זה - עוברין משום מדה ומשום משקל, ומשום מנין, ומשום לוון ופורעין ביום טוב. וכדברי הילל אף משום רבית.				■		!			◊		
	קמט:		אי הכי - בנין ובני ביתו נמי					¿						
	קמט:		בניו ובני ביתו היינו טעמא - כדרב יהודה אמר רב.				!					◊		
	קמט:	דאמר רב יהודה אמר רב:	מותר להלוות בניו ובני ביתו ברבית, כדי להטעימן טעם רבית.			■	!					◊		
	קמט:		אי הכי - מנה גדולה כנגד מנה קטנה נמי			¿						◊		
	קמט:	אין הכי נמי, וחסורי מיחסרא והכי קתני:	מפיס אדם עם בניו ועם בני ביתו על השלחן, אפילו מנה גדולה כנגד מנה קטנה.								■	◊		
	קמט:		מאי טעמא - כדרב יהודה אמר רב.							■		◊		
	קמט:		עם בניו ועם בני ביתו - אין, עם אחרים - לא.								■	◊		
	קמט:		מאי טעמא - כדרב יהודה אמר שמואל.							■		◊		

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:

OHR SOMAYACH מח TANENBAUM COLLEGE www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		קמט:	כל ימיו של אותו רשע לא נמצא שחוק בפה כל בריה, שנאמר (ישעיהו יד) נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה - מכלל דעד השתא לא הוה רנה.	ואמר רבי יוחנן:						■			◊		
		קמט:	אסור לעמוד בביתו של אותו רשע, שנאמר (ישעיהו יג) ושעירים ירקדו שם.	ואמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן:						■			◊		
		קמט:	בשעה שביקש אותו רשע לעשות לאותו צדיק כך, נמשכה ערלתו שלש מאות אמה, והיתה מחזרת על כל המסיבה כולה, שנאמר שבעת קלון מכבוד שתה גם אתה והערל. ערל בגימטריא שלש מאות הוי.	ואמר רב יהודה אמר רב:						■			◊		
		קמט:	בשעה שירד אותו רשע לגיהנם רעשו כל יורדי גיהנם, אמרו: שמא למשול עליהם הוא בא, או ליחלות כמותם הוא בא? שנאמר (ישעיהו יד) גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת. יצאתה בת קול ואמרה (יחזקאל לב) ממי נעמת רדה והשכבה את ערלים.	ואמר רב יהודה אמר רב:						■			◊		
		קמט:	(ישעיהו יד) איך שבת נגש שבתה מדהבה, אמר רבי יהודה אמר רב: שבתה אומה זו שאמרה מדוד והבא.	[רבי יהודה אמר רב]					■						
	קנ.		שאמרה מאד מאד הביא בלא מדה.	איכא דאמרי:					■						
		קנ.	(דניאל ד) ורבו יתירה הוספת לי - אמר רב יהודה אמר רב ירמיה בר אבא: מלמד שרכב על ארי זכר, וקשר תנין בראשו, לקיים מה שנאמר (ירמיהו כז) וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו.	[רב יהודה אמר רב ירמיה בר אבא]						■			◊		
	מ	קנ.	לא ישכור אדם פועלים בשבת, ולא יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלים.										■		
		קנ.	אין מחשיכין על התחום לשכור לו פועלים ולהביא פירות, אבל מחשיך הוא לשמור, ומביא פירות בידו.										■		
		קנ.	כל שאני זכאי באמירתו - רשאי אני להחשיך עליו.	כלל אמר אבא שאול:									■		
	ג	קנ.	מאי שנא הוא ומאי שנא חבירו?									¿	◊		
		קנ.	חבר נכרי.	רב פפא:							!				
		קנ.	אמירה לנכרי שבות	מתקיף לה רב אשי:						¿					
		קנ.	אפילו תימא חבירו ישראל, הא קא משמע לן: לא יאמר אדם לחבירו שכור לי פועלים, אבל אומר אדם לחבירו הנראה שתעמוד עמי לערב? ומתניתין מני - כרבי יהושע בן קרחה.	אלא אמר רב אשי:							!		◊		
		קנ.	לא יאמר אדם לחבירו הנראה שתעמוד עמי לערב?	דתניא:[ת"ק]					♦	■	!		◊		
		קנ.	אומר אדם לחבירו הנראה שתעמוד עמי לערב?	רבי יהושע בן קרחה:					♦	■	!		◊		
		קנ.	הלכה כרבי יהושע בן קרחה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:						■					
		קנ.	מאי טעמא דרבי יהושע בן קרחה - דכתיב (ישעיהו נח) ממצוא חפצך ודבר דבר, דיבור - אסור, הרהור - מותר.	אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:					■				◊		
		קנ.	מי אמר רבי יוחנן דיבור אסור הרהור מותר, אלמא: הרהור לאו כדיבור דמי.	רמי ליה רב אחא בר רב הונא לרבא:				¿							
		קנ.	בכל מקום מותר להרהר - חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:			■	¿					◊		
		קנ.	שאני התם, דבעינן (דברים כג) והיה מחניך קדוש, וליכא.			!							◊		
		קנ.	הכא נמי כתיב (דברים כג) ולא יראה בך ערות דבר			¿							◊		
		קנ.	ההוא מיבעי ליה לכדרב יהודה		!										
		קנ.	נכרי ערום אסור לקרות קרית שמע כנגדו.	דאמר רב יהודה:	!		■						◊		
		קנ.	מאי איריא נכרי, אפילו ישראל נמי?		¿										
		קנ.	לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא ישראל דאסור אבל נכרי כיון דכתיב ביה (יחזקאל כג) אשר בשר חמורים בשרם - אימא שפיר דמי, קא משמע לן.		!								◊		
		קנ.	אימא הכי נמי		¿										
		קנ.	אמר קרא (בראשית ט) וערות אביהם לא ראו.		!								◊		

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

	מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
קנא:	אין חיה שולטת באדם עד שנדמה לו כבהמה שנאמר (תהלים מט) אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו.	דאמר רמי בר אבא:				■	!				◊		
קנא:	אסור לישן בבית יחידי, וכל הישן בבית יחידי אחזתו לילית.	רבי חנינא:				■					◊		
קנא:	עשה עד שאתה מוצא ומצוי לך ועודך בידך, ואף שלמה אמר בחכמתו (קהלת יב) וזכר את בוראך בימי בחורותיך עד שלא יבאו ימי הרעה - אלו ימי הזקנה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ - אלו ימי המשיח, שאין בהם לא זכות ולא חובה.	ותניא, רבי שמעון בן אלעזר:							■		◊		
קנא:	ופליגא דשמואל							■			◊		
קנא:	אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד, שנאמר (דברים טו) כי לא יחדל אביון מקרב הארץ.	דאמר שמואל:					■	■			◊		
קנא:	לעולם יבקש אדם רחמים על מדה זו, שאם הוא לא בא - בא בנו, ואם בנו לא בא - בן בנו בא, שנאמר (דברים טו) כי בגלל הדבר הזה	תניא, רבי אלעזר הקפר:					■				◊		
קנא:	גלגל הוא שחוזר בעולם.	תנא דבי רבי ישמעאל:				■					◊		
קנא:	נקיטינן, האי צורבא מרבנן לא מיעני	רב יוסף:				■					◊		
קנא:	והא קא חזינן דמיעני				¿								
קנא:	אם איתא דמיעני, אהדורי אפתחא לא מיהדר.			!							◊		
קנא:	אמר לה רבי חייא לדביתהו: כי אתי עניא - אקדימי ליה ריפתא, כי היכי דלקדמו לבניך.	[רבי חייא]					O				◊		
קנא:	אמרה ליה: מילט קא לייטת להו?					O							
קנא:	אמר לה: קרא קא כתיב כי בגלל הדבר הזה	[רבי חייא]			O						◊		
קנא:	ותנא דבי רבי ישמעאל: גלגל הוא שחוזר בעולם			■	O						◊		
קנא:	(דברים יג) ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כל המרחם על הבריות - מרחמין עליו מן השמים, וכל שאינו מרחם על הבריות - אין מרחמין עליו מן השמים.	תניא רבן גמליאל ברבי:				■					◊		
קנא:	(קהלת יב) עד אשר לא תחשך השמש והאור - זו פדחת והחוטם, והירח - זו נשמה, והכוכבים - אלו הלסתות, ושבו העבים אחר הגשם - זו מאור עיניו של אדם, שהולך אחר הבכי.								■		◊		
קנא:	האי דמעתא, עד ארבעין שנין - הדרא, מכאן ואילך - לא הדרא.	שמואל:						■			◊		
קנא:	האי כוחלא, עד ארבעין שנין - מרווח, מכאן ואילך - אפילו מליא כאביסנא דגירדאי - אוקומי מוקים, ארווחי לא מרווח.	ואמר רב נחמן:						■			◊		
קנא:	מאי קא משמע לן - דכמה דאלים מכוחלא טפי מעלי.						■						
קנא:	רבי חנינא שכיבא ליה ברתיה, לא הוה קא בכי עלה.	[רבי חנינא]					O				◊		
קנא:	אמרה ליה דביתהו: תרנגולתא אפיקת מביתך?					O							
קנא:	אמר לה: תרתי, תכלא ועיורא?	[רבי חנינא]			O						◊		
קנא:	שש דמעות הן, שלש יפות ושלש רעות. של עשן ושל בכי ושל בית הכסא - רעות, של סם ושל שחוק ושל פירות - יפות.	סבר לה כי הא דאמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן קצרתה:		■	O						◊		
קנב.	(קהלת יב) ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו וגו'. ביום שיזעו שמרי הבית - אלו הכסלים והצלעות, והתעותו אנשי החיל - אלו שוקים, ובטלו הטחנות - אלו שינים, וחשכו הראות בארבות - אלו עינים.								■		◊		
קנב.	אמר ליה קיסר לרבי יהושע בן חנניה: מאי טעמא לא אתית לבי אבידך?							O			◊		
קנב.	אמר ליה: טור תלג סחרוני גלידין, כלבוהי לא נבחין, טחנוהי לא טוחנין.	[רבי יהושע בן חנניה]					O				◊		
קנב.	אדלא אבידנא בחישנא.	בי רב אמרי:					O						

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
קנב.		◊			■						[רבי יצחק]	(קהלת יב) כי הלך האדם אל בית עלמו אמר רבי יצחק: מלמד שכל צדיק וצדיק נותנין לו מדור לפי כבודו. משל למלך שנכנס הוא ועבדיו לעיר, כשהן נכנסין - כולן בשער אחד נכנסין, כשהן לנין - כל אחד ואחד נותנין לו מדור לפי כבודו.
קנב.		◊			■						ואמר רבי יצחק:	מאי דכתיב (קהלת יא) כי הילדות והשחרות הבל דברים שאדם עושה בילדותו - משחירים פניו לעת זקנתו.
קנב.		◊			■						ואמר רבי יצחק:	קשה רימה למת כמחט בבשר החי, שנאמר (איוב יד) אך בשרו עליו יכאב.
קנב.		◊			■						רב חסדא:	נפשו של אדם מתאבלת עליו כל שבעה, שנאמר ונפשו עליו תאבל. וכתיב (בראשית נ) ויעש לאביו אבל שבעת ימים.
קנב.		◊				■					רב יהודה:	מת שאין לו מנחמין הולכין עשרה בני אדם ויושבין במקומו.
קנב.							O				[רב יהודה]	ההוא דשכיב בשבבותיה דרב יהודה לא היו לו מנחמין, כל יומא הוה דבר רב יהודה בי עשרה, ויתבי בדוכתיה. לאחר שבעה ימים איתחזי ליה בחילמיה דרב יהודה, ואמר ליה: תנוח דעתך שהנחת את דעתי.
קנב:		◊				■					רבי אבהו:	כל שאומרים בפני המת יודע, עד שיסתם הגולל.
קנב:							■					פליגי בה רבי חייא ורבי שמעון ברבי
קנב:		◊					■	■	♦		חד:[רבי חייא/רבי שמעון ברבי]	עד שיסתם הגולל
קנב:		◊					■	■	♦		וחד:[רבי חייא/רבי שמעון ברבי]	עד שיתעכל הבשר.
קנב:								■				מאן דאמר עד שיתעכל הבשר - דכתיב (איוב יד) אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל.
קנב:								■				מאן דאמר עד שיסתם הגולל - דכתיב (קהלת יב) וישב העפר על הארץ כשהיה וגו'.
קנב:		◊		■							תנו רבנן:	(קהלת יב) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה - תנה לו כמו שנתנה לך בטהרה - אף אתה בטהרה. משל למלך בשר ודם שחלק בגדי מלכות לעבדיו. פקחין שבהן קיפלום והניחום, בקופסא, טפשים שבהן הלכו ועשו בהן מלאכה. לימים ביקש המלך את כליו, פקחין שבהן החזירום לו כשהן מגוהצין, טפשין שבהן החזירום לו כשהן מלוכלכין. שמח המלך לקראת פקחין, וכעס לקראת טפשין. על פקחין אמר: ינתנו כלי לאוצר, והם ילכו לבתיהם לשלום. ועל טפשין אמר: כלי ינתנו לכובס, והן יתחבשו בבית האסורים.
קנב:		◊		■								אף הקדוש ברוך הוא, על גופן של צדיקים אומר (ישעיהו נז) יבוא שלום ינוחו על משכבותם ועל נשמתן הוא אומר (שמואל א כה) והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים. על גופן של רשעים הוא אומר (ישעיהו מח) אין שלום אמר ה' לרשעים ועל נשמתן הוא אומר (שמואל א כה) ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע. תניא, רבי אליעזר אומר: נשמתן של צדיקים גנוזות תחת כסא הכבוד, שנאמר והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים, ושל רשעים זוממות והולכות, ומלאך אחד עומד בסוף העולם ומלאך אחר עומד בסוף העולם, ומקלעין נשמתן זה לזה, שנאמר ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע.
קנב:		◊			^						רבה לרב נחמן:	של בינונים מאי?
קנב:		◊				!					אמר ליה:[רב נחמן] איכא שכיבנא לא אמרי לכו האי מילתא. הכי אמר שמואל:	אלו ואלו לדומה נמסרין, הללו - יש להן מנוח, הללו - אין להן מנוח.
קנב:					■						רב מרי:	עתידים צדיקים דהוו עפרא, דכתיב (קהלת יב) וישב העפר על הארץ כשהיה.
קנב:		◊				O						הנהו קפולאי דהוו קפלי בארעא דרב נחמן, נחר בהו רב אחאי בר יאשיה.
קנב:							O					אתו ואמרו ליה לרב נחמן: נחר בן גברא.
קנב:							O				[רב נחמן]	אתא ואמר ליה: מאן ניהו מר?
קנב:								O			[רב אחאי בר יאשיה]	אמר ליה: אנא אחאי בר יאשיה.
קנב:		◊							¿		[רב נחמן]	אמר ליה: ולאו אמר רב מרי: עתידי צדיקי דהוו עפרא?
קנב:									O		[רב אחאי בר יאשיה]	אמר ליה: - ומני מרי, דלא ידענא ליה

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל

		מאן דאמר	מימרא	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
	קנב:	[רב נחמן]	אמר ליה: והא קרא כתיב וישב העפר על הארץ כשהיה?		¿							◊		
	קנב:	[רב אחאי בר יאשיה]	אמר ליה: דאקרייך קהלת לא אקרייך משלי, דכתיב (משלי יד) ורקב עצמות קנאה כל מי שיש לו קנאה בלבו - עצמותיו מרקיבים, כל שאין לו קנאה בלבו - אין עצמותיו מרקיבים.	!							◊		
	קנב:	[רב נחמן]	גששיה, חזייה דאית ביה מששא. אמר ליה: ליקום מר לגוויה דביתאִ	O										
	קנב:	[רב אחאי בר יאשיה]	אמר ליה: גלית אדעתך דאפילו נביאי לא קרית דכתיב (יחזקאל לז) וידעתם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם.	O								◊		
	קנב:	[רב נחמן]	אמר ליה: והכתיב (בראשית ג) כי עפר אתה ואל עפר תשוב	¿								◊		
	קנב:	[רב אחאי בר יאשיה]	אמר ליה: ההוא - שעה אחת קודם תחיית המתים.	!								◊		
	קנב:		אמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו: אמריתו נשמתן של צדיקים גנוזות תחת כסא הכבוד. אובא טמיא היכא אסקיה לשמואל בנגידא?				^	O				◊		
	קנב:	אמר ליה:[רבי אבהו]	התם בתוך שנים עשר חדש הוה.				!					◊		
	קנב:	דתניא:	כל שנים עשר חדש גופו קיים, ונשמתו עולה ויורדת, לאחר שנים עשר חדש הגוף בטל ונשמתו עולה, ושוב אינה יורדת.			■	!					◊		
קנג.		רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:	מהספדו של אדם ניכר אם בן העולם הבא הוא אם לאו.						■			◊		
	קנג.	[רב לרב שמואל בר שילת]	איני, והאמר ליה רב לרב שמואל בר שילת: אחים בהספידא, דהתם קאימנא				O	¿						
	קנג.		לא קשיא, הא - דמחמו ליה ואחים, הא - דמחמו ליה ולא אחים.				!					◊		
	קנג.	[אביי לרבה]	אמר ליה אביי לרבה: כגון מר, דסנו ליה כולהו פומבדיתאי, מאן אחים הספידא?					O						
	קנג.	[רבה]	אמר ליה: מיסתיא את ורבה בר רב חנן.				O							
	קנג.	בעא מניה רבי אלעזר מרב:	איזהו בן העולם הבא?					^				◊		
	קנג.	אמר ליה:[רב]	(ישעיהו ל) ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאילו.				!					◊		
	קנג.	רבי חנינא:	כל שדעת רבותינו נוחה הימנו.				!					◊		
	קנג.	[בני גלילא]	(קהלת יב) וסבבו בשוק הסופדים. בני גלילא אמרי: עשה דברים לפני מטתך					■				◊		
	קנג.	בני יהודה:	עשה דברים לאחר מטתך.					■				◊		
	קנג.		ולא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה.				■							
	קנג.	תנן התם, רבי אליעזר	שוב יום אחד לפני מיתתך.					■				◊		
	קנג.	שאלו תלמידיו את רבי אליעזר:	וכי אדם יודע איזהו יום ימות?				¿							
	קנג.	אמר להן:[רבי אליעזר]	וכל שכן, ישוב היום שמא ימות למחר, ונמצא כל ימיו בתשובה. ואף שלמה אמר בחכמתו: (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר.			!						◊		
	קנג.	רבן יוחנן בן זכאי:	משל למלך שזימן את עבדיו לסעודה, ולא קבע להם זמן. פיקחין שבהן קישטו את עצמן וישבו על פתח בית המלך, אמרו: כלום חסר לבית המלך? טיפשין שבהן הלכו למלאכתן, אמרו: כלום יש סעודה בלא טורח? בפתאום ביקש המלך את עבדיו. פיקחין שבהן נכנסו לפניו כשהן מקושטין, והטיפשים נכנסו לפניו כשהן מלוכלכין. שמח המלך לקראת פיקחים, וכעס לקראת טיפשים. אמר: הללו שקישטו את עצמן לסעודה - ישבו ויאכלו וישתו, הללו שלא קישטו עצמן לסעודה - יעמדו ויראו.		■							◊		
	קנג.	חתנו של רבי מאיר משום רבי מאיר:	אף הן נראין כמשמשין. אלא, אלו ואלו יושבין, הללו, אוכלין, והללו - רעבין, הללו שותין והללו צמאים, שנאמר (ישעיהו סה) כה אמר ה' הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לה.		■							◊		
	קנג.		דבר אחר: בכל עת יהיו בגדיך לבנים - אלו ציצית, ושמן על ראשך אל יחסר - אלו תפילין.		■							◊		

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-שואל	
מימרא	מאן דאמר
הדרן עלך שואל	

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
		◊								

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																שבת-מי שהחשיך	
																מימרא	מאן דאמר
												■				מי שהחשיך בדרך - נותן כיסו לנכרי, ואם אין עמו נכרי - מניחו על החמור.	
												■				הגיע לחצר החיצונה - נוטל את הכלים הניטלין בשבת, ושאינן ניטלין בשבת - מתיר החבלים, והשקין נופלין מאיליהם.	
										¿						מאי טעמא שרו ליה רבנן למיתב כיסיה לנכרי?	
									!			◊				קים להו לרבנן דאין אדם מעמיד עצמו על ממונו, אי לא שרית ליה - אתי לאיתויי ארבע אמות ברשות הרבים.	
										■		◊				דוקא כיסו, אבל מציאה - לא.	רבא:
									¿							פשיטא, כיסו תנן	
								!				◊				מהו דתימא: הוא הדין אפילו מציאה, והאי דקתני כיסו - אורחא דמילתא קתני, קא משמע לן.	
									■							ולא אמרן אלא דלא אתי לידיה, אבל אתי לידיה - ככיסיה דמי.	
										^		◊				מציאה הבאה לידו מהו? כיון דאתא לידיה - ככיסיה דמי, או דילמא: כיון דלא טרח בה - לאו ככיסיה דמי?	איכא דאמרי בעי רבא:
									■							תיקו.	
												■				אין עמו נכרי.	
										■		◊				טעמא, דאין עמו נכרי, הא יש עמו נכרי - לנכרי יהיב ליה.	
								^								מאי טעמא?	
								!				◊				חמור אתה מצווה על שביתתו, נכרי - אי אתה מצווה על שביתתו.	
										■		◊				חמור וחרש שוטה וקטן - אחמור מנח ליה, לחרש שוטה וקטן לא יהיב ליה.	
								^								מאי טעמא	
								!				◊				הני אדם, האי - לאו אדם.	
										■		◊				חרש ושוטה - לשוטה	
										■		◊				שוטה וקטן - לשוטה.	
								^				◊				חרש וקטן מאי?	איבעיא להו:
							■									אליבא דרבי אליעזר לא תיבעי לך	
						■	■					◊				תרומת חרש - לא תצא לחולין, מפני שהוא ספק.	דתניא, רבי יצחק אומר משום רבי אליעזר:
								^				◊				כי תיבעי לך - אליבא דרבנן	
							■	^				◊				חמשה לא יתרומו, ואם תרמו אין תרומתן תרומה. אלו הן: חרש שוטה וקטן, והתורם את שאינו שלו, ונכרי שתרם את של ישראל אפילו ברשותו - אין תרומתו תרומה.	דתנן:
								^				◊				מאי, לחרש יהיב ליה - דקטן אתי לכלל דעת, או דילמא: לקטן יהיב ליה, דחרש אתי לאחלופי בגדול פיקח?	
								!				◊				לחרש יהיב ליה	איכא דאמרי:
								!				◊				לקטן יהיב ליה.	איכא דאמרי:
								^				◊				אין שם לא נכרי ולא חמור ולא חרש ולא שוטה ולא קטן, מאי?	

קנג.	מ	
קנג.		
קנג.	ג	
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.	>	
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג.		
קנג:		
קנג:		
קנג:		
קנג:		
קנג:		
קנג:		

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-מי שהחשיך

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-מי שהחשיך

	מאן דאמר	מימרא	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
	ועוד, תנן:	המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגגתו חטאת ועל זדונו סקילה, מכלל דאיכא מידי דאין חייבין על שגגתו חטאת ולא על זדונו סקילה. ומאי ניהו, לאו דמחמר?					¿				◊	קנג:
		לא, תחומין ואליבא דרבי עקיבא, והבערה אליבא דרבי יוסי.				!					◊	קנג:
	רב זביד מתני הכי, אמר רמי בר חמא:	המחמר אחר בהמה בשבת, בשוגג - אינו חייב חטאת, במזיד - חייב סקילה.								■	◊	**קנד.**
	מתיב רבא:	המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגגתו חטאת - חייבין על זדונו סקילה. הא אין חייבין על שגגתו חטאת - אין חייבין על זדונו סקילה?							¿		◊	קנד.
		מי קתני הא אין חייבין כו'? הכי קאמר: דבר שחייבין על שגגתו חטאת - חייבין על זדונו סקילה, ויש דבר שאין חייבין על שגגתו חטאת - וחייבין על זדונו סקילה, ומאי ניהו - מחמר.						!			◊	קנד.
	רבא אחוה דרב מרי בר רחל, ואמרי לה אבוה דרב מרי בר רחל:	הוה מתני לה להא שמעתיה משמיה דרבי יוחנן לפטור								■	◊	קנד.
		ללישנא בתרא קשיא, הא דרב אכשריה לרב מרי בר רחל ומנייה בפורסיה דבבל.							¿			קנד.
		דילמא תרי מרי בר רחל הוו.						!				קנד.
	רבי יוחנן:	המחמר אחר בהמתו בשבת - פטור מכלום.								■	◊	קנד.
		בשוגג לא מחייב חטאת - דהוקשה כל התורה כולה לעבודה זרה.							■		◊	קנד.
		במזיד נמי לא מיחייב							■		◊	קנד.
	דתנן:	המחלל את השבת בדבר שחייבין על שגגתו חטאת ועל זדונו סקילה. הא אין חייבין על שגגתו חטאת - אין חייבין על זדונו סקילה.						■	■		◊	קנד.
		בלאו נמי לא מיחייב, דהוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין - אין לוקין עליו.ואפילו למאן דאמר לוקין ליכתוב רחמנא לא תעשה כל מלאכה ובהמתך, אתה למה לי? - הוא ניהו דמיחייב, בהמתו - לא מיחייב.							■		◊	קנד.
		הגיע לחצר החיצונה.								■	<	**קנד:**
	רב הונא:	היתה בהמתו טעונה כלי זכוכית - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, ומתיר החבלים והשקין נופלים.								■	◊	קנד:
	והאנן תנן:	נוטל את הכלים הניטלין בשבת						■	¿			קנד:
		כי קאמר רב הונא - בקרני דאומנא, דלא חזיא ליה.							■		◊	קנד:
		והא קא מבטל כלי מהיכנן						¿				קנד:
		בשליפי זוטרי.					!				◊	קנד:
	מיתיבי:	היתה בהמתו טעונה טבל ועששיות - מתיר את החבלים והשקין נופלין, ואף על פי שמשתברין.						■	¿		◊	קנד:
		התם בכולסא.						!			◊	קנד:
		דיקא נמי, דקתני דומיא דטבל. מה טבל - דלא חזי ליה, אף הכא נמי - לא חזי ליה.			■		■					קנד:
		ומאי אף על פי שמשתברין						¿				קנד:
		מהו דתימא: להפסד מועט נמי חששו, קא משמע לן.					!				◊	קנד:
	תניא, רבי שמעון בן יוחי	היתה בהמתו טעונה שליף של תבואה - מניח ראשו תחתיה, ומסלקו לצד אחר, והוא נופל מאליו.								■	◊	קנד:
	[רבן גמליאל]	חמורו של רבן גמליאל היתה טעונה דבש ולא רצה לפורקה עד מוצאי שבת, למוצאי שבת מתה.								O		קנד:
	והאנן תנן:	נוטל כלים הניטלין						■	¿		◊	קנד:

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-מי שהחשיך

	מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
קנד:	כשהדביש.							!			◊		
קנד:	הדביש למאי חזי?						¿						
קנד:	לכתיתא דגמלי.					!							
קנד:	ויתיר חבלים ויפלו שקין						¿						
קנד:	מיצטרו זיקי.					!					◊		
קנד:	ויביא כרים וכסתות ויניח תחתיהן				¿								
קנד:	מטנפי, וקמבטל כלי מהיכנו.			!							◊		
קנד:	והאיכא צער בעלי חיים		¿										
קנד:	צער בעלי חיים דרבנן.	קסבר:[רבן גמליאל]	!								◊		
קנד:	אביי אשכחיה ליה לרבה דקא משפשף ליה לבריה אגבא דחמרא.	[רבה]								O	◊		
קנד:	קא משתמש מר בבעלי חיים	אמר ליה:[אביי]							¿				
קנד:	צדדין הן, וצדדין לא גזרו בהו רבנן.	אמר ליה:[רבה]						!			◊		
קנד:	מנא תימרא						¿						
קנד:	מתיר חבלים והשקין נופלין.	דתנן:			■	!					◊		
קנד:	מאי לאו בחבר גוולקי, דהוו להו צדדין, וצדדין לא גזרו בהו רבנן.					!							
קנד:	לא, בחבר אגלווקי, דלא הוו צדדין.				¿						◊		
קנד:	אי נמי, בלכתא.				¿						◊		
קנד:	שתים בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.	איתיביה:				■	¿				◊		
קנד:	מאי לאו - דחק ביה באילן, דהוו להו צדדין וצדדין אסורין						¿						
קנד:	לא, דכפייה לאילן ואנח סיכוך עילויה, דקמשמש באילן.					!					◊		
קנד:	אי הכי, אימא סיפא:				¿								
קנד:	שלש בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ועולין לה ביום טוב.	[סיפא]		■	¿						◊		
קנד:	ואי דכפייה לאילן - אמאי עולין לה ביום טוב?				¿						◊		
קנד:	ואלא מאי - צדדין אסורין? סוף סוף, אמאי עולין לה ביום טוב?			¿							◊		
קנד:	אלא: התם בגואזא פרסכנא, דאילן גופיה דופן בעלמא הוא דשוויה.					!					◊		
קנד:	זה הכלל: כל אילו שינטל האילן ויכולה לעמוד - עולין לה ביום טוב, שמע מינה.	דיקא נמי, דקתני:		■	■								
קנד:	לימא כתנאי:						¿				◊		
קנד:	אין עולין לה ביום טוב	[ת"ק]			♦	■	¿				◊		

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																	שבת-מי שהחשיך
																מאן דאמר	מימרא
קנה.													!		◊		מי סברת דקה דקה ממש? מאי דקה - גסה, ואמאי קרי לה דקה - דדייקא באוכלא.
קנה.													¿		◊		הא מדקתני רישא בין דקה ובין גסה - מכלל דרבי יהודה דקה דקה ממש קאמר - קשיא
קנה.												■	¿		◊	תא שמע:	מחתכין את הדלועין לפני הבהמה, ואת הנבלה לפני הכלבים.
קנה:													¿				מאי לאו, דלועין דומיא דנבלה מה נבלה - דרכיכא, אף דלועין - דרכיכי, אלמא: טרחינן באוכלא, ותיובתא דרב יהודה
קנה:													!		◊	אמר לך רב יהודה:	לא, נבלה דומיא דדלועין מה דלועין - דאשוני, אף נבלה - דאשונא. והיכי משכחת לה - בבשר פילי. אי נמי: בגורייאתא זוטרי.
קנה:												■	¿		◊	תא שמע, דתני רב חנן מנהרדעא:	מפרכינן תבן ואספסתא ומערבין.
קנה:													¿				אלמא: טרחינן באוכלא
קנה:													!		◊		תבן - בתיבנא סריא, אספסתא - בעילי זוטרי.
קנה:															■		אין אובסין את הגמל, ולא דורסין, אבל מלעיטין.
קנה:															■		ואין מאמירין את העגלים, אבל מלעיטין.
קנה:															■		ומהלקטין לתרנגולין, ונותנין מים למורסן, אבל לא גובלין, ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשובך, אבל נותנין לפני אווזין ותרנגולין, ולפני יוני הרדיסיות.
קנה:														^			מאי אין אובסין?
קנה:													!		◊	רב יהודה:	אין עושין לה אבוס בתוך מעיה.
קנה:													¿				מי איכא כי האי גוונא?
קנה:										O		!				[רב ירמיה מדיפתי]	אין, וכדאמר רב ירמיה מדיפתי: לדידי חזי לי ההוא טייעא דאכלא כורא, ואטעינא כורא.
קנה:															■		אין מאמירין.
קנה:														^			איזו היא המראה ואיזו היא הלעטה?
קנה:												♦	!		◊	רב יהודה:	המראה - למקום שאינה יכולה להחזיר, הלעטה - למקום שיכולה להחזיר.
קנה:												♦	!		◊	רב חסדא:	אידי ואידי למקום שאינה יכולה להחזיר, והמראה - בכלי, הלעטה - ביד.
קנה:											■	¿			◊	מתיב רב יוסף:	מהלקטין לתרנגולין, ואין צריך לומר שמלקיטין. ואין מלקיטין ליוני שובך וליוני עלייה, ואין צריך לומר שאין מהלקטין.
קנה:									^			¿					מאי מהלקטין ומאי מלקיטין?
קנה:								!				¿					אילימא מהלקטין - דספי ליה בידים, מלקיטין - דשדי ליה קמיה
קנה:					¿							¿					מכלל דיוני שובך ויוני עלייה מישדא קמייהו נמי לא?
קנה:								!				¿			◊		אלא לאו: מהלקטין - למקום שאינה יכולה להחזיר, מלקיטין - למקום שיכולה להחזיר, מכלל - דהמראה בכלי
קנה:												¿			◊		ותיובתא דרב יהודה
קנה:											!				◊	אמר לך רב יהודה:	לעולם מהלקטין - דספי ליה בידים, מלקיטין - דשדי ליה קמייהו. ודקא קשיא לך: יוני שובך ויוני עלייה למישדא קמייהו נמי לא? - הני מזונותן עליך, והני - אין מזונותן עליך.
קנה:							■				!				◊	כדתניא:	נותנין מזונות לפני כלב, ואין נותנין מזונות לפני חזיר. ומה הפרש בין זה לזה, זה - מזונותיו עליך וזה - אין מזונותיו עליך.
קנה:							■									רב אשי:	מתניתין נמי דיקא

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH מח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

שבת-מי שהחשיך

		מאן דאמר	מימרא	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
	קנה:	[תנן]	אין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשובך אבל נותנין לפני אווזין ולפני תרנגולין ולפני יוני הרדיסיות			■	■					◊		
	קנה:		מאי טעמא? לאו משום דהני מזונותן עליך והני אין מזונותן עליך?				■							
	קנה:		וליטעמיך, מאי איריא מיא, אפילו חיטי ושערי נמי לא - אלא שאני מיא דשכיחי באגמא.			¿						◊		
	קנה:	דרש רבי יונה אפיתחא דבי נשיאה:	מאי דכתיב (משלי כט) ידע צדיק דין דלים, יודע הקדוש ברוך הוא בכלב שמזונותיו מועטין, לפיכך שוהה אכילתו במעיו שלשה ימים.				■					◊		
	קנה:	כדתנן:	כמה תשהה אכילתו במעיו ויהא טמא, בכלב - שלשה ימים מעת לעת, ובעופות ובדגים - כדי שתפול לאור ותשרף.			■	■					◊		
	קנה:	רב המנונא:	שמע מינה: אורח ארעא למשדא אומצא לכלבא.			■						◊		
	קנה:		וכמה?		^									
	קנה:		משח אודניה, וחוטרא אבתריה.	!								◊		
	קנה:		הני מילי - בדברא, אבל במתא - לא, דאתי למסרך.	■								◊		
	קנה:	רב פפא:	לית דעניא מכלבא, ולית דעתיר מחזירא.			■						◊		
	קנה:	תניא כוותיה דרב יהודה:	איזו היא המראה ואיזו היא הלעטה? המראה - מרביצה ופוקס את פיה ומאכילה כרשינין ומים בבת אחת, הלעטה - מאכילה מעומד ומשקה מעומד, ונותנין כרשינין בפני עצמן ומים בפני עצמן.					■					